

GLAS NARODA

Uprava: Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Ček račun: Ljubljana št. 14.614. Izhaja vsak dan, razen ob ponedeljkih in po praznikih.

Naročnina na mesec 12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana, Nebotičnik, Gajeva ul. 1. Telefon 38-55.
Rokopisov ne vračamo.

Št. 40

Ljubljana, torek 18. februarja 1936

Leto II.

Našel sem, da nesporazumljenja in malomarnost povzročajo več zmot in zablod na svetu, kot pa zvižaja in zloba. Goethe

Dnevna pratika

Torek, 18. februarja, 1936. Katoličani: Simeon. Pravoslavni: 5. februarja, Agata.

Dežurne lekarne v Ljubljani
Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; Ramor, Miklošičeva cesta 20; Gartus, Moste-Zaloška cesta.

Vreme

Evropa: Depresija s slabim vremenom v večjem delu zapadne Evrope. Tu pa tam malo dežja, a v Karpatih pada sneg. Hladno je na Finski in v Rusiji in v Balkanskih državah.

Jugoslavija: Oblačno v sredini države in na jugu. V ostalih predelih razen severozahoda je v zadnjih 24 urah deževalo. Temperatura se je dvignila po celi državi. Najnižja Sarajevo — 10 C, najvišja Split 13 C.

Napoved za danes: Oblačno in deževno vreme. Temperatura se bo zvišala. Po nekaterih krajih se obeta močan veter. Sonce vzhaja ob 6.36, zahaja pa ob 17.09.

Dunaj: Pretežno oblačno z lokalnimi padavinami. Toplina se ne bo občutno zmanjšala.

Gledališče

Drama

Začetek ob 20. uri

- 18. torek: Zaprti.
- 19. sreda: Tuje dete. Izven. Znižane cene.
- 20. četrtek: Gosposki dom. Premiera. Red Četrtek.

Opera

- 18. torek: Katerina Izmajlova. Red C.
- 19. sreda: Ples v Savoju. Red Sreda.
- 20. četrtek: Carmen. Red B.

Milij gostje, ki niso dobrodošli...

Kino

- Matica: Ljubezen na zapoved
- Teatr: Krzlica za zlatom
- Loga: Izgubljeni sin
- Anton: Zvoki mladosti
- Šiška: Čin v ljubezni.

Borza

Za 18. februar

Današnja	povprečna vrednost	tujega denarja	Dinarjev
1 hol. goldinar			29.69
1 nemška marka			17.60
1 belga			7.88
1 šv. frank			14.27
1 ang. funt			216.16
1 am. dolar			42.89
1 fr. frank			2.87
1 Kč			1.81

V privatnem kliringu

1 avstr. šiling	9.40
1 nemška marka	14.80
1 angl. funt	255.00

V glavnem stanu pri naših v Ga-Pa — Ponesrečen beg v tujsko legijo — Jurje je izmikala — Zasedanje novega ban. sveta — Smoleja so imeli za Japonca — Zagonetna smrt v Celju — Izpoved brezdomca — Škandal v teatru —

Katalonska vlada v ostavki

Zmaga levice v Španiji

Madrid, 17. febr. Radi uspehov levičarske stranke je, kakor se doznavajo, predsednik katalonske vlade Eskalas podal ostavko.

Po neslužbenih podatkih je dobil v madridskem okraju največ glasov bivši min. predsednik Gazana, vodja republikanske levice (208.000 glasov), od desnice pa je dobil največ glasov novinar Bermudez-Canete (183.000 glasov). Iz 28 volišč še ni prišlo nikakih rezultatov. Levica se nada, da bo dobila v Madridu okoli 13 mandatorov, desnica pa samo 4 mandate. V madridskem okraju bo dobila levica 6 mandatorov, desnica dva. Danes ob 3.30 so izjavili v vladnih krogih, da bo dobil levičarski blok okoli 225, desničarski 135, a center 60 mandatorov. Bivši min. predsednik Romanos, ki je bil 40 let neprestano poslanec in vodja liberalne stranke, je izgubil volitve v kraju Guadalajeri, a minister pravde Cirillo del Rio jih je izgubil v Sindadrealu. Proti revolucionarni blok je dosegel znatne

uspehe v pokrajini Burgos. Poročila trde, da so dosedaj sigurno izvoljeni min. pravde Manuel Dercena in nekaj drugih kandidatov. Desničarji so, kot izgleda, dobili večino v pokrajini Valenciji. Ob 20. ure zjutraj je šla povorka levičarjev v smeri Puerte del Sole. Povorka je krenila pred neko zgradbo, kjer je na platnu naslikana velika slika Gil Roblesa. Manifestanti so pričeli vzklikati svojim voditeljem in so hoteli raztrgati sliko. Policija je morala intervenirati in razgnati razgrajace. V Korunji pa je prišlo do spopadov, kjer je bil ubit eden levičar, njegov brat pa težko ranjen.

Barcelona, 17. febr. Pri volitvah je levičarska stranka odnesla v barcelonskem okraju večino, kakor tudi v celi Kataloniji. Število glasov je približno za 100.000 večje od glasov desničarske stranke. V mestu vlada mir. Prepovedano je točenje alkoholnih pijač, da se preprečijo incidenti. Pričakuje se ostavke celotne katalonske vlade.

Italijanska ofenziva na severu

Rim, 17. febr. Dopisnik agencije T. O. poroča, da se od sobote zjutraj vrše hudi boji južno od Ma-

kale. Dospete niso še nikake vesti, razen rezultatov zadnje bitke 11. februarja, ki se je vršila v Ogadenu.

Slika kaže, kakšne terenske težave morajo premagovati Italijani, kadar je treba preskrbeti s hrano in orožjem prodirajoče čete. Po ozkih gorskih poteh si krčijo pot avtomobilske kolone...

Najnovejša poročila glej na strani 7.

Kolajna, ki jo je dobilo italijansko moštvo za zmago vojaške tekme na 25 km v Ga-Pa

Nesreča, samomor?

Celje, 17. februarja.

Danes zjutraj so našli v Gosposki ulici 8 v kuhinji šolskega upravitelja Zdolška mrtvo 21 letno služkinjo Marico Korun. Zadušila se je bila s plinom, ki je močno dihal z plinovoda.

Marica Korun je bila rojena 19. aprila l. 1914 v St. Pavlu pri Prebolcu, pristojna pa je bila v Brailovče. K Zdolšku je prišla služiti letos 13. februarja iz Banjaluke, kjer je bila prej v nekem samostanu.

Marica je bila histerična in nekoliko versko fanatična. Zato je težko ugotoviti, ali je izvršila samomor ali se ji je le primerila nesreča. Zanimivo pa je, da je hotela prejšnji večer svojo sobo zakleniti, kar ji ga Zdolškova ni dovolila.

Boji pri Makali

Zaenkrat se še ne more niti točno reči, kdaj se bo pričela borba za Varadalo. Verjetno je, da ga bodo Italijani prej zapustili, predno pridejo abesinske čete v bližino. S severnega bojišča poroča dopisnik, da so abesinske predstraže oddaljene od mesta Makale samo 2 milj, kar potrjuje tudi uradno poročilo abesinske vlade. Radi tega se dvomi v možnost, da bi bile abesinske čete zavzele cesto od Makale do Abaera, je pa možno, da so zasedle ves okraj vzdolž ceste.

Maribor

m— Narodno gledališče. Torek 18. februarja ob 20. uri: »Ples v Savu«.

m— Kino. Grajski: Velefilm »Marija Baskirčeva«. Pri vseh predstavah film o zimskih igrah v Ga-Pa. — Union: Prekrasni film »Zaljubljeni«. V glavnih vlogah Gustav Fröblich in Renate Müller.

m— Obsojena vlomilca. Ma'i kazenski senat je obsodil Ivana Gašpurja na 2 leti robije, h mana Tropa pa na 10 mesecev strogega zaporja. Kot znano, sta oba vlomila lani v poslovne prostore trdke Zupanc v Aškerčevi ulici.

Vodi še vedno Bien

V četrtem kolu za prvenstvo Maribora so bili naslednji izidi: Mešiček je premagal Dobrila, Lešnik Koniča, Kukovec Strnišo in Lobkov Pergerja. Na čelu prvenstva je še vedno Bien s tremi točkami.

V svobodo!

Iz mariborske kaznilnice so pogojno izpustili na svobodo 53 kaznjencev. Med njimi je več ubijalcev, manj pa tatov in goljufov. Na policiji so vse odpuščene fotografirali in jim odvzeli prstne odtise.

Beraški dimnikar

Že večkrat je bil izročen sodišču radi beračenja 22-letni dimnikarski pomočnik Herman. Vsi ti nauki ga pa niso izmodrili in se vedno vrača v stari greh beračenja in miloščinarstva. Zato ga bo sedaj zopet sodišče dobilo v roke.

40 letni grešnik

Neki France B. iz Ljubljane se je kljub svojim 40 letom pregrešil zoper moralo, ker je izvabljal mladoletne deklice na samoto. Svojega namena možakar na srečo ni dosegel, ker je bilo njegovo nečedno početje pravočasno razkrinkano in prijavljeno oblasti. Za svoje nizke ramene bo možakar dal odgovor pred zakonom.

Natakarice se je lotil

V neki gostilni na Sv. Petra napisu se ga je preveč nalezel 25-letni mehanik Alojzij se je tudi dejansko natakariče in jo je telesno lahko poškodoval. Radi te poškodbe in radi motenja reda in miru na javnem prostoru se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Z nožem sta jo dobila

V Moravčah se je 35 letni delavec Anton Zore pred gostilno nekaj spakel z ostalo družbo, nakar ga je nekdo z nožem osuval v njegovo nemirno sedalo.

Ivan Merkun, posestnikov sin, tam nekje iz litijskega okraja, pa se je v nedeljo vračal domov. Grege ga je na cesti napadel naznanec in ga z nožem poškodoval na desni nogi — žrtev lastne sitnosti, kakor tudi žrtev naznanega napadalca se zdravita v ljubljanski bolnišnici.

Fantič sem star šele 20 let

Tako bi lahko pel delavec Milan Primožič iz Središča ob Dravi, ki se vedno vrača v Ljubljano, dasi ga je policija že ponovno po odgonu poslala v domačo občino. Zadnje tako rajžo je opravil komaj pred slabim mesecem, sedaj pa ima že druge grehe na vesti in tudi policija ga je ujela pri zadnjem policijskem »ribolovu« po mestu.

NAJNOVEJŠA POROČILA

Ras Ajelu se umika?

Addis-Abeba, 17. febr. Agencija »Radio« poroča z južnega bojišča, da se abesinska vojska v pokrajini Bale pripravlja na udar proti Vaderi in Negeliju. Ta vojska je pred kratkim dobila večjo množino municije in orožja. Vodja te vojske, dedžasmač BOJENE MERED je osnoval posebno konjenico za hitre in nepričakovane napade, kateri poveljuje sam. V Sidamu se vrši koncentracija mnogih čet, ki so zadnji čas dosepele iz zapadnih pokrajin. Abesinci še vedno drže svoje postojanke v lokalnih borbah, ki se vrše pri Vaderi. Iz Dola prihajajo vedno novi transporti, hi jih pošilja general Graziani v Negelli. Italijanski letalci vrše izvidniške polete, vendar ne morejo odkriti glavnega taborišča abesinske vojske, ker je skrbno prikrita. Na severni fronti se je ras AJELU umaknil bolj v notranjost, ker je bil v nevarnosti, da ga italijanske čete napadejo od strani, vendar je ta umik le strategična poteza in se vse glavne pozicije abesinske vojske skrbno zastražene in utriene.

Toliko smeha in zabave že dolgo ni bilo kot pri burki, v kateri sta igrala glavno vlogo dva komilka:

KATJA

Szöke Szakall
in Otto Wallburg

Danes neprekinjeno poslednjič
ob 16., 19.15 in 21.15 uri

KINO SLOGA

TELEFON 27-30

Velike poplave na jugu

Addis Abeba, 17. febr. Dopisnik agencije T.O. poroča, da napredujejo abesinske čete pod vodstvom generala Nasiba ob obeh straneh reke Fafan. Namen teh čet je zavzeti važen kraj Varandalo. Radi tega so Italijani ta važen kraj zelo utrdili. Na sektorju južno od Kurale, ki so ga 10. t. m. zavzeli Abesinci, so bile poslani nekatere čete in konjenica naprej, da nadlegujejo italijansko vojsko pri pripravljanju svojih jarkov. Zelo se opazja, da Italijani zbirajo svoje moči, da bi z enkratnim napadom popolnoma strli abesinsko vojsko rase Nasiba in tako z lahkoto prodrli do Hararja, čigar zavzetje je glavni cilj italijanske vojske v Ogađenu. Radi tega ras Nasibu

skrbno pripravlja vse potrebno, da bi se napad italijanske vojske odbil. Italijani tudi zelo popravljajo ceste, da bi mogli avtomobili in tanki hitreje prodirati. So pa te ceste v strahovito slabem stanju radi neprestanega deževja, tako da je popraviljanje zelo otežkočeno in često ne dovede do uspeha. Tla so popolnoma premočena in morajo vojaki mestoma brodirati po močvirju. Na nekaterih mestih je reka Fafan prestopila bregove in morajo abesinski vojaki večkrat narediti velik ovinek, da dosepejo do cilja. Vendar baš radi tega lahko prodirajo, dočim so Italijani v tem poplavljenem ozemlju brez vsake moči.

Iz domače politike

Seja nar. skupščine

Danes dopoldne ob 10. se je spet sestala nar. skupščina, da nadaljuje v četrtek prekinjeno sejo. Na dnevnem redu današnjega zasedanja je razprava o trgovinskem zakoniku in vlada zanjo, zlasti v gospodarskih krogih veliko zanimanje, ker so na gospodarskih zborovanjih zadnjega časa bile predlagane razne izpremembe k predloženemu načrtu. Še večje zanimanje pa vlada za današnjo sejo finančnega odbora nar. skupščine, ki se sestane popoldne, da razpravlja o proračunu in sklepa o nadaljnjem stopopku.

Shodi JRZ

Jugoslovanska radikalna zajednica je priredila v nedeljo več zborovanj, izmed katerih dve večji: v Osijeku, kjer je govoril minister Gjura Jančković, ki je posebno poudarjal, da je vlada dr. Stojadinovića trdna in da bo ostala vse dotlej, dokler bo pošteno in pravilno delala v korist državne in narodne politike; v Nišu pa je bil na banovinski konferenci JRZ na-

vzoč med drugimi tudi minister dr. Miha Krek, ki je poudarjal v svojih izjavanjih: Mi (Slovenci) smo ob vsaki priložnosti delali na državnem in političnem polju za Jugoslavijo in podpirali vsako pošteno skupno delo, kjerkoli smo našli iskrene in dobre sodelavce. Zato vam hočem poudariti, da smo mi resnični Jugoslovani, da ljubimo to državo, da ima Jugoslavija v nas Slovence, posebno v naši organizaciji, najpoštenejše, najzvestejše in naj bolj požtvovalne čuvarje naše severne meje.

m— Nov odbor sreskega odbora RK je bil izvoljen na nedavnem občnem zboru. Predsednik je narodni poslanec dr. Jančič, podpredsednik primarni dr. Čeranič, italijanski dr. Zorjan, blagačnik E. Vodopivec.

— Zaključek smuških tekem za prvenstvo SKJ je bil v soboto zvečer. Tekmovalci so se z večernim vlakom vrnili iz Ruš. Pri »Orlu« je bil nato pozdravni večer. Kjer so tudi razglasili rezultate.

Čitaj „Glas“

— Spanija je bila v nedeljo v znaku ogorčene voilne borbe. Vršile so se volitve v španski parlament, ki šteje 472 poslancev. Voilna borba je potekla v glavnem v znamenju borbe med združenno levico in združenno desnico. Zmerna skupina ministrskega predsednika Prietela Valadareza je bila samo nekaj protitež med obema frontama. Definitivni rezultati še niso znani.

Kje živi Trocki?

Oslo, 17. februarja. Demantira se vest, da bivši sovjetrki komisar Lev Trocki živi na Poljskem. Norveška agencija poroča, da se nahaja Trocki še nadalje na Norveškem.

Nesreča parnika

London, 17. febr. Luksuzni parobrod »Winchester Castle« se je poškodoval. V njega vdira voda in pričakuje se vsak čas, da se potopi. Potnike so rešili.

Konec v Ga-Pa

Olipijada je končana! Vsega skupaj jo je posetilo nad milijon ljudi. Hitler jo je otvoril in tudi zaključil! Vsega skupaj se je udeležilo 14 držav. Končni rezultat je ta:

Prvo mesto je zavzela Norveška in je odnesla 7 zlatih kolajnu, 5 srebrnih ter 3 bronaste, grugo Nemčija: (3 zlate ter 3 srebrne kolajne), tretje Švedska (2 zlati ter 2 srebrni in še 3 bronaste). Nato slede: Finska, Švica, Amerika, Anglija, Avstrija, Kanada, Francija in Madžarska.

Naši so za Jugoslavijo zasedli zadnje mesto pri skokih. Dosegli pa so: Paluc 41., Jakopič 42. mesto, sledi pa še troje mest, ki pa so bila dosežena le vsled padcev skačačev. Na splošno z uspehi nismo zadovoljni, lahko bi bilo bolje!

Ko so še v nedeljo razdelili častne trakove posameznim državam na njih zastave, so ugasnili olimpijski ogenj, ki pa bo zopet zažarel na letni olimpijadi v Berlinu.

Naši fantje se vrnejo v torek zvečer domov v Ljubljano, le štiri ji odpotujejo na FJS-tekme v Inomost.

Radio Ljubljana

Ponedeljek, 18.02 : Solsko ura, Pestre prepustne šale, Manica Komanova, 12: Uverture, plošče, 12.45: vreme poročila, 13: čas, poročila, 13.15: Z ruskih ravnin, plošče, 14: Vreme, borza, 18: Koncert italijanske glasbe, Rad. orkester, 18.40: Sinto, pot bogov, Franc Terseglav 19: poročila, 19.30: Narodna ura: književnik dr. Dušan Stojanovič predava o dalmatinskih filozofih, prenos iz Beograda, 20: Chopinove skladbe, 20.45: Potovanje zapada proti vzhodu: Švica, Nemčija, alpske dežele, Rad. orkester 22: čas, poročila, 22.15: Pre-nos lahke glasbe iz Nebotičnika.

Kdor govori o lepih belih zobeh misli na

Chlorodontzobna pasta proti neokusno barvani zobni prevlaki
Jugoslovanski proizvod Tuba Din. 8.

Pismo našega poročevalca iz Ga-Pa

Kako je bilo v našem glavnem stanu pred Smolejevim uspehom

Garmisch, 15. febr.

Petek zvečer ob 7. uri. Po ulicah se razlegajo iz zvočnikov poročila o dogodkih iz vmes godda. Narod hiti v stadion k hokey teknam, ki so postale največja senzacija. Vse razprodano!

Generalštaberji

Prišel sem v »Heleno«, ko so fantje že povečerjali. V skupinah sede in se pogovarjajo. Veselih obrazov si pripovedujejo dogodke. Smolej, Knap in Zemva so nekako mirni, zavedajo se težke naloge, ki jih čaka na 50 km progi. Senčar je v svoji sobi in počiva.

V »Heleno« e zbrana torej vsa jugoslovanska kolonija. Od dopisnikov je samo »Glas naroda« zastopan. Pravijo, da bo bojni posvet. Kunstelj skrbi za aprovizacijo na progi. Boter Gnidovec se pojavljuje na balkonu, startne številke ima pod roko in polni »aktov« prenaša. Načrti proge in drugo, kar je važno za odlično borbo.

»Torej fantje, skup pa mir!« se glasí povelje. Vsi utihnejo. »Prizadeti« so okrog Gnidovca, ki jim razlaga progo. Za pomoč na progi je potrebno dosti ljudi, proga je dolga in naponna. Eno skupino vodi Jakopič, drugo pa Baebler. Start na stadionu, proga vodi čez most proti Kobelbergu, 2 km po ravnini, pri 7 km stopnje v višinski razliki. Razvije se debata, ki jo zopet prekine boter »takole bomo naredili...«

Da bo vse klapal

Razlaga: »Fantje, vosek s seboj!« Torej pri 4,5 km prvi mož za pomoč, tam ne bo nič okrepčila. »Glejte, da bo vse klapalo«. Vsakih 5 km je proga označena s številkami. Pri 5 km bo prvi naš, so spremenili, s seboj vosek, ker bo vzpon, pri 7 km drugi, tam mora biti tekač, vzame rezervne palice seboj in vrh klanca stoji, potem spust. Pri 16 km zopet spust, palice! Potem se vrste pri 12, 13, 14 km, nakar vzpon, zato bo pripravljen vosek!

Fantje hočejo naprej. »Le počakajte«, mi Gnidovec. Pri 16 km bo dosežen vrh vzpona. Nekoliko pri 20 km je prva okrepčevalnica. Zopet eden prostih na progi, da bo za tolmača, če kdo naših ne bo vedel povedati, kaj želi. Pa se oglašuje Knap prav po časi: »Bom kar zavpil, naj mi dajo kranjske klobase...« Smeji!

Pri 30 km se proga obrne nazaj. Pri 25 km bo zopet tokač, ki bo vršil službo do 30 km. Skakače so razvrstili blizu, ker se morajo za nedeljo varovati. Svoja mesta imajo že Pribovšek, Palme, Cop, Klančnik in drugi.

Vse palice so pobrali

Boter pravi, da jih bo zgodaj vzdignil, že ob pol 7. Za jesti naj vzamejo s seboj. Vsak pove, kaj želi. Pri 45 km postavijo jugoslovensko okrepčevalnico in to na ravnini, pri 47 km bo zopet tekač z rezervnimi palicami. Vmes poseže Dečman: ob progi naj si »dežurni« shodi pot, da bo lahko tekel z vozačem. Potem so določili še moči pri 41, 43 km, pri 39 pa zopet določili moča s palicami. Tam je »šus« pa prav hud in tam »gredo« rade palice k vragu. K 37 km zopet palice, pri 36 je vzpon, tam se bo dobilo zopet okrepčilo. Razgovor se vrti še okrog 33 km, določi se čas, ko odidejo pomočniki na progo, eni ob 7., drugi pa ob pol 8. Gnidovec pravi, da bo krasto vreme. Živa debata se razvije zaradi palic, vse palice so pobrali, samo lahke, no, saj jih je dovolj. Dečman se poteguje za palice od Kuisma. Pravkar »so drli« na 41 km. »No fantje, kdo je še prost?« vprašuje boter. In glej, fantje so se počasi »zmazali«. Kunstelj nosi že »Thermos« steklenice, tri po številu. Tudi on gre na progo!

Kar si kdo želi

Danes se je vrnil s Zuspitze — je dobre volje! Boter je še vedno v skrbeh za fante, povejo naj, kaj hočejo na progi: Knap z interesom posluša. Pravi, da ne ve, kaj mu bo ravno »pasalo«. No, vsaj približno naj vsak pove. Še vedno ni »približne definicije«. Sicer bo pa že Kunstelj uredil, pravijo. Vsakomur čaj. Zemva se z

balkona smeji, češ, vse bo dobro! Smolej želi zelo sladak čaj. Knap pa pove, da ima Senčar — čokolado rad. Kunstelj še vedno nekaj išče. »Tri flaše že imam«, se odreže in naroča vsebino. Za naslednje jutro. Kunstelj ima tudi zalogo pomaranč, tudi te gredo na progo. Samo za okus, pravijo, jesti jih ne! »Budnica« bo ob šestih, ob pol sedmih zajtrk. Kako naj se pomaga na progi, je zelo važno vprašanje. Opozoriti jih morajo že daleč na nevarna mesta in nuditi okrepčilo tako, da se tekača ne zaustavlja. Pa pravi zopet Knap, da je bolj prijetno, če se v miru poje...

Treba bo mazati

Sploh je Knap danes neugnan. Smoleja že ni več v sobi in počasi sva ostala z botrom sama. Še razgovor o Planici, o rekordnih skokih, ker so jo baje prav danes »pokopali«. Skoke namreč. Zapora ali tako nekaj podobnega. Čez 80 metrov ne smejo »nesti« so bili gospodje mnenja in, tako pravijo, tudi naš delegat je bil zato. Baebler se povrne nazaj in se zalaga s časopisi, ki so po mizi. Polno jih je, »Glas naroda« je precej številčno zastopan. »Jutra« in »Slovenca« je pa zelo malo. Smolej, to pot pa že v pižami, hoče še par informacij. Kuisma, naš trener pa že z zavihanimi rokavi in mastnimi rokavi. Ke-daj bo ustal, ga vpraša boter. Seveda, treba bo mazati za štiri fante in to da dovolj dela. Tudi Gnidovec pravi, da ga bo »vr-glo« ob pol 5. Za vsak slučaj sva si dala sestanek za pol 8. Boter poklada startne številke. Smolej ima številko 6, Knap 17, Zemva 28, Senčar pa 39.

Potem je bila seja štaba končana, pa smo odšli še tisti, ki smo ostali — boter in jaz...

Smolej ni bil Japonec

Na stadion smo odšli že ob četrt na osem zjutraj. Boter, Kuisma, Smolej, Knap, Zemva, Senčar in kot zadnji po času še »Glas naroda«.

Boter ves nesrečen

Boter nervozen do skrajnosti. Kuisma še enkrat preizkuša sneg — ponovno maže, vsake smuči imajo kakih deset plasti raznih maž.

Do 8 km smo že vedeli, kje je Smolej, ki je imel št. 6. Potem

je pa vse utihnilo. Ure so teklo ko dnevi. Načrtuje Knapa, potem Nemce, tako, da je boter zgleдал kakor posebej nesreča. Mišlili smo, da je zlonil najmanj smuči. Po dolgem času napovedo, da Jugoslovanska ekipa dobro vozi. In vendar Smoleja ni. Boter divja, Kuisma pa mirna nekaj v svojem jeziku. Gotovo ni bilo nič prijetnega. Na balkonu se pojavljuje von Papan, kmalu za njim pa vidimo našega dr. Hadžija v razgovoru s von Papenom.

Kar se obrnejo vsi na balkon. Princ Gustav Adolf Švedski je prišel, da vidi sinove svoje zemlje. Po dolgem čakanju pa zvedemo, da z Jugoslovenci ni tako slabo. Na poročilih, ki so jih tu novinarji sproti raznašali in ki so poročali stanje s posameznih postaj, zvedemo, da se Smolej odlično drži, da je prešel vse, kar se je dalo. Prisedli so ga pa Japonski, ki bi bila vsekakor ponosna, če bi bil Smolej njihov. Ob progi so bile tračnice za filmski vlak, kakih 50 m dolge. Vsakega tekača so od prihoda na stadion do cilja filmali.

Vsem je odleglo

Hipoma zaore klici. Jugoslovani Smolej je na ovinku in vozi v odličnem tempu v cilj. S smehom in razigrano voljo je došel in v skupni oceni dosegel deseto mesto, torej je drugi Srednjeevropce za Čehom Musilom, ki ima malo naskoka. Botru in nam vsem je odleglo in skoro smo stisnili Smoleja od veselja. Kuismi so gorele oči! Polagoma prihajajo poročila. Spiker napoveduje, da je Smolej čudovito svež pasiral cilj, koj za tem pa zvedemo, da služba na progi s pomočjo naših fanov odlično funkcionira. Dečmanov recept so dobesedno povedali v radiu. Ob progi teče Jugoslovani in čaka tekmovalec s čajem v steklenici, oba tečeta, hitri požirki — že »irči« steklenica v breg. No, pa še Knap je na ovinku, malo grdo gleda, piha, pa je kmalu miren. Dober čas. Nemcev še ni. »Smolej«, pravi boter. Tretji je bil Zemva, ki je kot najmlajši tekmovalec tekel 50 km, in to pravič. Še Knapa je »potožil« za 40 sekund.

Nepopisno veselje

Nadaljnja poročila čez čas pravijo, da se bliža še Senčar in za njim Japonec. No, da Senčar ni kar tako, je bilo jasno, »prižga« je v cilj v dobri vožnji in koj vprašati, kje je Japonec. Seveda ga še ni bilo. Veselje v naši koloniji je bilo nepopisno.

Boter je hodil okrog cilja žarečih lic, Kuisma se je pa sploh »topil«. Naši fantje iz proge so se zbrali že vsi v stadionu. Senčarja se msprenja še v okrepčevalnico, kjer so ga talcoj zdravniški preiskali. No, tudi tukaj sem ga z Leico ovekovečil. Na rokah in nogah čudovite naprave, žice in stroji poleg, pa polno zdravnikov, strežnic in zapisničkanjev. Par pomaranč je vrnilo Senčarju »dobro voljo« in koj smo sedli v avto, pa domov.

V znamenju uspeha

Radoveden sem, kaj bodo sedaj pisali nemški časopisi. Vsi 4 Nemci so za našimi prvimi fanti. Zdi se mi, da danes v »Heleno« še naša zastava drugače vihra, vse je v znamenju velikega uspeha Jugoslovancev.

Naj bo dovolj za danes, ob 5. »zasedajo« vsi aktívni in »cajten-ganti« v KDF dvorani (Kraft durch Freude), no in potem zvečer pa oblečemo »gala« uniforme, pa pohitimo s fanti malo okrog! Saj so zaslužili. Več pa — doma!

Rajko Kos.

— Kaj ti si sedaj pozimi umivaš noge v mrzli vodi?

— Veš, kadar je posebno mraz si obdržim tudi še nogavice na nogah!

Slike iz sodne dvorane

Ponesrečen beg v tujsko legijo

Okradli so dekile in se vjeli po razvratni noči

Celje, 15. febr.

Lani v začetku novembra je prišel k Zentrihovim v Drobni dol 23 letni Stanislav Valič. Poznal se je s Zentrihovim Karlom, ki je star 26 let in je pekovski pomočnik. Ko je bil izpuščen iz celjske jetnišnice še 23 letni krojaški pomočnik Franc Zentrih, so se vsi trije dogovorili, da jo mahnejo na kakršenkoli način v Francijo in se tam prijavijo k tujski legiji. Vsi trije so namreč bili brez posla. Morda pa bi v francoski tujski legiji le prišli do boljšega položaja.

Ideja za denar

Ko sta oba Zentriha šla v Ljubljano in vprašala na francoskem konzulatu, kako je s tujsko legijo in zvedela, da morajo iti najprvo v Francijo in se tam prijaviti, se je pojavilo, potem ko sta se vrnila domov, drugo vprašanje: Kje dobiti denar za potovanje? Franc se je pa na srečo spomnil na svojo nekdanjo punco Julijano G., katero je imel, ko je bil še pri tvrcki Stermecki v Celju za krojača. Takrat se mu je še lepo godilo, imel je po 1400 Din mesečno. Pripetilo pa se je, da je tuintam kaj smuknil in moral je zato 11 mesecev za mreže, komaj 9 dni mu je odšla amnestija. Pa tudi vse to ga ni ustrašilo. Glad in brezposelnost, pa želja, da se priključi legiji, je pri vseh treh rodila sklep, da bodo ukradli Julijani v Celju denar.

Konec denarja in ljubezni

Idne 16. decembra so šli v Celje in počakali v neki gostilni v Gosposki ulici do 2. ure popoldan, ko je Julijana odšla v službo. Tedaj so se pa spravili k njenemu stanovanju. Valič Stanko, ki je bil svoj čas že potnik, in Zentrih Karel sta šla naprej k hišniku Tomcu in ga motila toliko časa, da je Zentrih Franc skozi odprta vrata lahko prišel v Julijanino sobo, kjer je med perilom v umivalni mizi našel skrito ročno torbico in vzel iz nje 10.200 Din. Ker je smatral, da je tudi konec ljubezni, je vzel še obe sliki, na katerih sta bila Julijana in on.

Burna noč v Mariboru

Ko so tako prišli do denarja, so najeli avtomobil in se odpeljali v Št. Jurij ob j. ž. Tam so se malo pomudili v gostilni Kincel ter se z drugim avtom odpeljali dalje v Hoče in končno ob 8. zvečer prišli v Maribor. Tam so obiskali dve kavarni, se podali v oblast ženskam in šli spet v neki »privatni« hotel. Zjutraj je vsakdo plačal svoji družici okrog 5 kovačev, nakar so se odpeljali z vlakom iz Maribora. Med tem je o tatvini bila obveščena celjska policija, ki je Zentriha Franca in Valiča čez tri dni aretirala na domu v Drobnezdolu, Karla pa v Celju. Julijana je dobila nazaj še 8.500 Din.

Oženjen ženin

Vsi trije so morali radi tega pred mali senat, ki mu je predsedoval s. o. s. dr. Brečko. Tatvino priznavajo. Valič, ki je italijanski državljan in vojni begunec, pa ima še druge grehe na vesti. Oktobra meseca je hodil po Kranjskem in v Britofu pri Predosljah nalagal neko Trebarjevo Angelo, da jo bo poročil in s tem izvalil okrog 3.000 Din od nje. Rekel je, da bo poravnal dolgove in pripravil za poroko. Po poklicu je Valič kovač, tam pa je bil tudi pleskar ter je Trebarjevi sestrični poslikal sobe. Kmalu pa je od tam brez slovesa odšel in obljubo o ženitvi ni držal. Obtožnica mu še očita, da se ga je tam prišlo 350 Din. V resnici pa je že 4 leta oženjen. Ob zaključku razprave drž. tožilec zahteva, da se naj Valiča hudo kaznuje in za njega predlaga izgon iz naše države v Italijo, kjer se bo lahko pridružil legiji in se boril z Abesinci. Zagovorniki dr. Mikuletič, Hočevar in dr. Voršič, pa so se trudili, kakor so pač mogli.

Sodba

Po dolgem posvetovanju sodnikov je bila razglašena sodba in dobi: Zentrih Karel 2 leti robije. Zentrih Franc 2 leti strogega zapora, Valič Stanislav pa 1 leto in 6 mesecev strogega zapora. Častnih pravic pa ne bo imel prvi 4 leta, druga dva pa po 3 leta. Valič je kazni sprejel, Zentriha pa si bosta še premislila.

smukne stotak. In je Poldka res od časa do časa vzela iz miznice stotak, potem dva ali še več in se je ob koncu nabrala kar lepa svota. Seveda je Vogler kmalu opazil, da iz miznice na tajinstven način izginja denar, sumil pa je vse prej, kot da bi bila tatica kuharica Poldka. Da, tako so jo imeli za pošteno, da ji je gospodar celo dejal, naj pazi in oprezuje, kdo hodi v miznico po denar. Seveda je imela Poldka sedaj še večjo možnost za obiske miznice — a ne dolgo. Neprevidnost, oziroma naivnost Poldke same, je spravila vso zadevo mahoma na dan.

„Našla“ je jurja

Bilo je okoli božiča lanskega leta, ko je Vogler opazil, da je iz miznice izginil tisočdinarski bankovec. Ko so to povedali tudi Poldki, ki je imela tisočak še v žepu, je hotela na dokaj preprost način odvreči od sebe tudi najmanjši sum. Tisočak je zmečkala in ga vrgla pod omaro. Nato se je spravila k pometanju sobe in je našla tisočak, ki ga je takoj izročila gospodarju.

Sedaj se je končno Voglerju le posvetilo. Trdo je prijel Poldko, prebrskal nien kovček — in Poldkina »poštenost« je bila razkrinkana. V kovčku so našli 8 tisočakov.

Da bi ne bilo sramote

Na vprašanje, koliko je prav za prav ukradla, je zatrjevala da samo onih osem tisočakov, ki so jih našli v kovčku. Gospodarju da je priznala več samo zato, ker se je bala, da bi jo zaprli in je poravnala vse, kar so od nje zahtevali.

— Kje ste pa dobili onih 22 tisoč ki ste jih vrnili? — vpraša po tolmaču predsednik.

— Prodali smo posestvo v Avstriji. 11 tisoč je dal mož, 8 tisoč sem ukradla, 3 tisoč pa sem imela zaslužnega. Skupaj je to 22 tisočakov. Prišežem pa lahko, da sem vzela samo 8 tisoč, kar je več sem plačala samo zato, da bi ne bilo sramote!

Tudi Vogler je potrdil, da mu je Poldka dejala: Ne priznam, da sem toliko vzela, dam pa, kolikor vi pravite, samo orožnikom me ne javite!

Paragraf je paragraf

Po govoru drž. tožilca in zagovornika, je Poldko kljub temu, da je vse povrnila in da ji niso mogli dokazati, koliko je ukradla, doletela ostra kazni. Obsojena je bila na 6 mesecev zapora nepogojno.

kuharici Poldki in 36 jurjih

Maribor, 15. febr.

Tresočih se kolen in s solzami v očeh je stopila kuharica Poldka v razpravno dvorano. Plašno se je ozrla po redkih poslušalcih, gospode sodnike pa je spoštljivo pozdravila. Nato je predsednika malega kazenskega senata prosila, da bi jo izpraševali v nemščini. Poldka je sicer naša državljanka, a je bila prej v Avstriji in se še ni mogla naučiti našega jezika. Po strogih predpisih, ki pravijo, da morajo biti vse razprave vodene v državnem jeziku, ji seveda niso mogli ustreči in v akcijo je moral stopiti tolmač. Razprava se je zaradi tega nekoliko zavlekla: predsednik je stavil vprašanja tolmaču ta pa Poldki.

Kleptomanka?

Poldki je 35 let, je omožena, sicer pa kuharica. Doma je iz Kramarovec, ki so tik ob avstrijski meji. V Avstriji sta imela z možem gostilno, predlanskim sta se pa rajši naselila v Jugoslaviji in tudi postala oba naša državljanja. Seveda so pravice državljanov zvezane tudi z dolžnostmi in Poldkin mož je moral k vojakom. Bilo je to junija lanskega leta.

Poldka je bila že od mladih nog vajena dela, in ko je mož odšel k vojakom, si je dejala da si bo dolgo dneve, ko ni imela pri sebi moža, krajšala z delom. Bila je izborna kuharica, ki je slovela da-

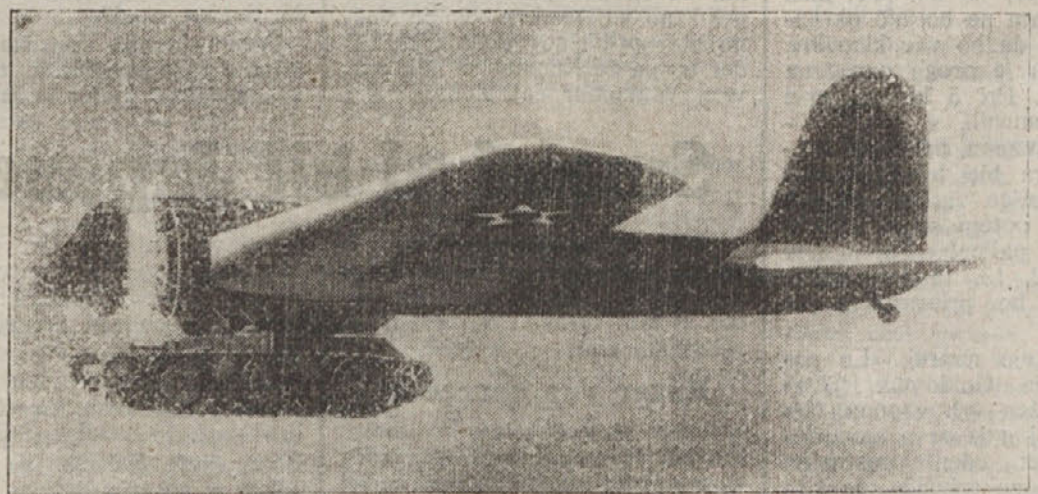
leč naokoli in je kmalu našla službo pri veletrgovcu Viktorju Voglerju v Cankovi. Plača je bila kar lepa, zato je toliko bolj čudno, da je Poldko zmotil vrag in da je postala — tatica. Sicer je zagovornik danes dejal, da je Poldka najbrže podvržena kleptomaniji, kar pa ni mnogo pomagalo. Obsojena je bila vseeno.

50, 36 ali 8?

Niti sodniki si danes niso bili na jasnem, za koliko tisočakov bi obdolžili Poldko, da jih je

smuknila svojemu gospodarju. Vogler je trdil, da je bilo menda kar 50 tisoč dinarjev, orožnikom je Poldka priznala 36 tisoč, danes sodnikom pa samo 8 tisočakov.

Pri trgovcu Voglerju so imeli vedno veliko denarja, ker so na veliko trgovali z žitom. Denar je gospodar zaklepal v jedilnici v miznico. Seveda tudi Poldki ni bilo neznano, koliko denarja je v miznici, vedela pa je tudi za ključ. Mislila je, da gospodar gotovo ne bo opazil, če mu skrivaj tu in tam

Slika kaže ameriško bombno letalo s tankom, ki ga gradi ameriško vojno ministrstvo. Ko letalo pristane, se premika avtomatično dalje po tanku. »Kultura« oboroževanja se torej od dne do dne spopolnjuje

Izpoved brezdomca

Ljubljana, 16. febr.
Čudna sila žene neke ljudi po svetu. Vrnejo se mnogi z različnimi občutki, mnogih pa sploh ni domov ter tonejo tam zunaj v morju sveta, mešanici raznih vargabungov se pridružijo ter ostane njih grob le še kup zemlje, pozabljen od vsega sveta. A tisti redki, ki se vrnejo, vedo povedati o svetu njih življenjska povest je pestra kot nanizana ogrlica, polna veseljih pa tudi žalostnih dogodivščin. Prijeten je razgovor s takim večnim popotnikom.

Brezdomec

V našo redakcijo je te dni stopil tak večen popotnik. Piše se Jurca Ivan, rojen 1911. leta v Ljubljani, kjer ima še tudi živlega svojega očeta. Ves njegov nastop kaže človeka idealista, ki je videl mnogo sveta, mnogo izkusil, pa se vendar vrnil domov, sicer ne da bi tukaj umrl, ko to dela drugi, temveč, da bi delal. Državljanstvo mu odrekajo vsepovsod, kazal je dokumente mnogih držav, še celo Jugoslavija, njegova domovina, mu ga odreka. In sedaj ne ve, ne kod ne kam. Služil je v tujski legiji delj časa, prehodil nad štiriinajst držav, zna francosko, angleško, nemško, italijansko, češko, bolgarsko, grško, arabsko, ter še ostalo kopico raznih narečij.

V Abesinijo

Svojo pot po svetu je nasopil star šele šestnajst let v Romunijo in od tedaj ga žene križem po svetu. Ne izbira krajev ne ljudi. Ko je vstopil v tujsko legijo, so mu izplačali 1000 frankov ter nato še po štirideset frankov vsakih štirinajst dni. Bil je tudi v italijanski Somaliji, odkoder je nameraval v Abesinijo, kar se mu pa ni posrečilo. Ko pa je ponovno nameraval tja, so ga v Turčiji ustavili ter se je zato vrnil domov. Po svetu je večinoma romal brez potnega lista, služil si je vsakdanji kruh s slikanjem, ker je precej spreten slikar.

Alt Oesterreich!

V svojem opisovanju zelo hvali gostoljubnost Bolgarije. Vpraševali so ga o hrvatskem vprašanju ter so na splošno zelo dobro poučeni o naših razmerah. Turki in Grki so ga na kratko označili za Srba, seveda pa tam doli v Afriki niso imeli niti najmanjšega pojma o Jugoslaviji, čeprav pridno pomagamo Afriki pri sankcijah. Kazal nam je policijsko zglašnico državne policije iz Berlina. V označbi rojstnega kraja ima tudi omenjeno ino Jugoslavija, a v oklepaju pa označbo »Alt Oesterreich«. Torej niti v Berlinu ne vedo natančno za Jugoslavijo!

In tako je naša Ljubljana sprejela novega brezdomca, polnega upov v lepo domovino ter v srečo doma.

— Nace pomisli, žena mi je zabrusila v obraz, da sem največji osel na svetu!

— Kaj hočeš, v zakonu mora vladati skrenost!

Čitajte »Glas naroda«

Naskok na Roosevelta

Prejšnji predsednik Zedinjenih držav Hoover je na nekem volilnem shodu pozval sedanjega predsednika Roosevelta, naj vendar že enkrat objasni »svoj zmeden proračun in svojo istotako zmedeno denarno politiko«. Hoover je svaril pred eksplozivnimi silami inflacije, ki je že pričela svoje razdiralno delo. Rooseveltov načrt je vir tajnega strahu, diktature in zmešnjav. Njegova valutarna in kreditna politika je pognala Američane po vsej deželi v beg v stvarne vrednote, da se obvarujejo denarnih izgub. Ta politika je ustvarila paradiž za špekulante. Na borzi so inozemski špekulanti

s srebrom zaslužili milijone in milijone, v istem času pa blodijo po ameriških cestah milijoni ljudi, ki iščejo dela in kruha. Špekulacija je povzročila brezposelnost namesto zaposlenosti.

Še hujše kot vse to pa je stalno naraščanje cen vsakdanjih življenjskih potrebščin — k revščini torej še druzgaj! Mi in naši otroci, je dejal Hoover, bomo morali plačevati za to norost.

To je bil seveda volilni govor. Torej močno pretiran. In to ne more nič zmanjšati velikih Rooseveltovih zaslug za gospodarsko in socialno obnovo Amerike.

škandal v teatru

Ta se je dogodil zadnjič v madridski operi. Izzval ga je pozavnist v orkestru, mladi Juan Antonio Bayona, ki je naenkrat — in to sredi anije primadone — začel prav po jesiharsko trobiti na svojo pozavno, ko bi moral molčati. Povrh pa je trobil še strahovito napačno, da so si ljudje kar mašili ušesa. Jasno je bilo, da se je temu godcu zmešalo, in so ga kar brž odpravili iz orkestra v ravnateljstvo pisarno, kamor je prihitel tudi zdravnik.

Tam pa se je izkazalo, da fant ni ne blazen ne pijan, ampak le tako na vražje vesel! Smeje se je mahal s kosom umazanega časopisa in pripovedoval:

Na potu v gledališče se je ustavil, da si prižge cigareto; tedaj je zadel z ного ob tisti kos časopisa na tlaku. Takole iz radovednosti ga je pobral in bral, da se oseba, ki je zadeja glavni dobitnik narodne loterije, to in to številko, še vedno ni oglasila.

Pa se je spomnil, da je pred več meseci kupil srečko. Njegova mati je namreč imela čudne sanje, ki si jih je razložila iz malih egiptovskih sanjskih bukve. Saniske

bukve so prerokovale skorajšnji velik dobitek. Odslej je mati venomer prigovarjala sinu, naj si od svojega malega zaslužka kupi srečko. On se je branil, nazadnje je pa skrivaj le kupil srečko. Potem se je pa do ušes zaljubil v neko dekle in v tej zaljubljenosti pozabil na ves svet in tudi na srečko.

No, zdaj je pa bral v časopisu številko svoje srečke, in to ga je spravilo v tako dobro voljo, da je s pozavno razstrobil svojo srečo po vsem teatru. To je bila hkratu poslovilna predstava ubogega godca — zdaj milijonarja!

Dama (v trafikli): Rada bi kupila svojemu soprogu za god zabojček cigar.

»Želite kaj boljšega, gospa?«

»Ne, saj doma itak ne sme kaditi.«

★

V šoli razlaga učitelj mišičevje. Torej Janezek, če bi jaz skočil čez stol, katere mišice bi tedaj delovale?

Janezek: Smejalne mišice, gospod učitelj.

»Glas« je poceni

Slika kaže italijansko smučko patroljo, ki si je osvojila v Ga-Pa pred Fincl, Norvežani, Avstrijci in Nemci prvenstvo na 25 km

— Ampak gospod natakar, to je vendar škandal! Ta krožnik je še moker!

— Oprostite, gospod, na krožniku je že juha.

„Seljačka sloga“

Iz Zagreba poročajo, da se je večer vršil tam prvi občni zbor »Seljačke sloge«, prosvetne centrale bivše Radićeve stranke. »Seljačka sloga« je bila leta 1929, razpuščena, pred tremi meseci pa je dobila od vlade dovoljenje za obnovo svojega dela. Nedeljski skupščini je prisostvovalo okoli 500 delegatov, ki so predstavljali 148 podružnic in okoli 12.000 članov, kolikor jih šteje sedaj ta organizacija. Člani organizacije so lahko samo kmetje, vsi drugi so samo podporni člani. Namen organizacije je ohranjanje narodne tradicije, narodne pesmi, narodnih običajev in narodnih noš, organizira pa tudi Pevske in tamburaške zборе. Za predsednika je bil izvoljen bivši nar. poslanec Rudolf Herceg.

Volitve v zagrebsko trg. zbornico

V nedeljo so bile v Zagrebu volitve v Trgovsko zbornico. Vloženi sta bili dve listi: listo z nosilcem Ivanom Peničem je podpiral dr. Maček in je dobila 816 glasov, lista dosedanjega predsednika Ivana Prpića pa 456 glasov. Volilna udeležba je bila zelo majhna in ni dosegla niti 40%.

Jubilej nadškofa Bauerja

Ob priliki 80-letnice rojstva hrvatskega metropolita nadškofa dr. Bauerja je bila v nedeljo v zagrebskem »Zboru« svečana akademija, ki je trajala nad dve uri. Računa se, da se je proslave udeležilo nad 10.000 oseb, svečanosti je prisostvovalo več cerkvenih in političnih predstavnikov, med njimi nadškof koadjutor dr. Stepinac, beograjski nadškof Rodić, dja-kovski škof dr. Aksimović, nadalje predsedniki bivše HSS dr. Ante Trumbić, Pernar in drugi.

On in ona se spet prepirata.

On: Ti boš kriva, če me od razburjenja zadene srčna kap.

Ona: Beži no, kako te naj zadem, ko sploh nimaš srca?

★

Starejša dama (stopaje v avto, sofeni): Prosim, vozite prav počasno, jaz se danes prvič vozim.

Sofer: Nič se bati, gospa, tudi jaz vozim danes prvič.

★

Gospod zobozdravnik, koliko računate, da mi izpulite bolni zob?

— Sto dinarjev na uro!

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

Drugi del.

Možaka sta ga zopet sprejela v svojo sredo in ga odvedla. Pri odhodu pa je zopet čudno pogledal Molly.

Molly se je še enkrat zahvalila gospodarju, nato je odšla, za njo tudi Edvard.

Jack je ostal sam.

»Kako zvesta srca me obdaja-jo« je zadovoljno premišljeval. »Ti štirje so mi udani z dušo in telesom. Upam, da si bo tudi Tom prav kmalu pridobil srce lepe Molly, če me moj občutek ne vara.«

... Sam sem tudi kolikor toliko srečen. Pomiril sem se z Elo. Samo če ne bi bilo med nama tiste skrivnostne moči. Jaz ji verjamem, da je nedolžna, toda kaj... kaj je bilo tisto, česar noče izdati?... Ne, ne bom miroval prej, dokler ne pridem tej skrivnosti, ki me tako muči, do dna!

BARONOVA MAŠČEVANJE

Baron je že dolgo časa premišljeval, kako bi poplačal Williamu Morrisu njegov drzen nastop. V očeh tega ošabneža je to bilo strašno razžaljenje; tudi ni mogel pozabiti, kako se je takrat bal Williama. To ga je neprestano grizlo in končno je skuhal s Cliffordom načrt, da bosta Williama ovadila policiji, češ, da je on morilec deklice Jenny.

In nekega dopoldne se je baron res popeljal na glavno poklobo in ko ga je šef vljudno sprejel, takoj pričel:

dosedaj še mi pojasnjena. Tíče »Prihajam v važni zadevi, ki se namreč tiste Jenny Bachmoore, ki je bila v Bukovom drevoredu umorjena. Zločinca pa še do danes niste izsledili. Saj se še spominjate tega umora, gospod kriminalni šef? Mislim, da vam lahko jaz poslužim z nekaterimi informacijami...«

Kriminalnega šefa je kar dvignilo s stola, skočil je k stranski vratom in zaklical: »Ha!o, gospod Davis! Prosim k meni!« Vstopil je šef detektivov Davis in se priklonil baronu. »Torej, prosim, gospod baron«, je kriminalni šef zdaj pozval barona. »Kaj vam je znano o tem? Ali lahko takoj napravimo zapisnik?«

»Počakajte še malo, gospod šef, je dejal baron.

»Predvsem se vam moram opravičiti, da sem tako dolgo molčal o tem. Toda, imel sem težnje vzroke.«

Za trenutek je prestal, da bi videl kako bodo učinkovale njegove besede na uradnika. Oba sta zrla vanj z vso napetostjo.

»Kot vam je mogoče znano«, je nadaljeval, »stanujem večinoma v svoji hiši v Westendu. Pri meni stanuje tudi star moj poslovni prijatelj gospod Clifford. Gospod Clifford. Gospoda ga bosta gotovo poznala?«

»Tisto noč torej«, je nadaljeval baron, »ko se je zgodil tisti strašni umor, sva se s Cliffordom vračala z neke zabave in sva se z vozom peljala tudi po drevoredu, kjer se je zgodil ta zločin. Nenadoma sva zaslišala

krik, in sva takoj ustavila voz. Odprl sem okno in pozorno prisluhnil v noč. Vse je bilo spet tiho. Tedaj pa sva opazila nekega človeka, kako je urno tekkel iz tiste smeri, od koder se je bil razlegnil tisti krik. Ta človek je tekkel mimo nas v taki razdalji, da sem ga lahko spoznal, saj je bilo dovolj svetlo. Spoznal sem ga po postavi, po hoji in po obrazu. Bil je to William Morris.«

»Morris — Morris?« kriminalni šef je zamišljeno brskal po svojem spominu. Davis je sedel neigibno, ni rekel besedice.

»Da, on. Dobro poznam tega trgovčka — čeprav nikdar ne sklepam poznanstev z ljudmi njegove stopnje — poznam ga pa zato dobro, ker je moj sosed takorekoč. Ima hišo nasproti moje, namreč moje hiše v Westendu.«

Davis si je pridno nekaj zapisoval v beležnico.

»Državna oblast vam je za to važno sporočilo zelo hvaležna, gospod baron«, je odgovoril kriminalni šef, »boda čudim se — oprostite — zakaj nam niste tega takoj sporočili. Zdaj, po tako dolgem času...«

»Zamislite se samo v moj položaj, gospod šef, William Morris je na borzi dobro znan, ima takorekoč dober glas, in kot gentleman nisem mogel kar tako, meni nič, tebi nič, osumniti človeka, o katerem nimam zanesljivih dokazov. Pač pa sem svojemu prijatelju Cliffordu naročil, naj stvar malo zasleduje, v interesu oblasti seveda. — Clifford, ki je v takih stvareh zelo sposoben in spreten, mi je torej prinesel take dokaze, da sem se takoj podal k vam.«

»Ah, kaj pa ste izvedeli, gospod baron? Zelo me zanima!« je vljudno izpraševal kriminalni šef. Davis pa se je kisto nasohnil, tako poseganje na njegovo področje, mu ni bilo prav všeč.

»No, nekaj stvari, ki zelo obremenjujejo tega gospoda«, je dejal baron. »Predvsem je Clifford zvedel, da Morrisa pogosto zahaja v Whitehaple, kjer se zabava z dekleti. Doznan je tudi, da je Morris zelo strasten in nasilen človek, pravi žetnskar, in da se v tem pogledu marsikdaj precej pregreši.«

Davis in šef sta se pomenljivo spogledala.

»Še nekaj« je nadaljeval baron, »moj prijatelj Clifford je izvedel, da Morrisa nekaj časa sploh ni bilo v Londonu. Tudi sicer ga po cele noči ni domov, in njegova služinčad nikdar ne ve, kje je njihov gospodar. To so moja dognanja, več pa ne vem. A mislim, da je vse skupaj dovolj sumljivo.«

»Se enkrat se vam najlepše zahvaljujem, gospod baron, za vaše dragocene informacije!« se je vljudno priklonil kriminalni šef. »Bodite prepričani, da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da zločinca razkrinkamo in ga privedemo v roke pravice!«

Baronu je srce od veselja kar poskakovalo. Vendar se bo en-

krat iznebil tega nepridiprava, ki mu je bil tako napoti. Ni vrag, da ne bi lepa Ela — ko bo njen ljubček romal v zapor, — iskala tolažbe pri njem, tako finem ter elegantnem kavalirju.

Baron si je vsó pot zadovoljno mencial roke, ko se je peljal od policije domov.

BREZUSPEŠEN TRUD

Klevete barona Hardyja so takoj obrodile zaželjene sadove.

Policija se je pričela prav živahno zanimati za Williama.

Res, da ni izvedela bogve kaj, in še to malo, kar je izvedela, je bilo Williamu v prilog.

Mladega Morrisa so na borzi zelo cenili in vsak, kdor je imel kdaj opravka z njim, ga je spoštoval.

Vsi so hvalili njegovo poštenost in značajnost. Skratka, vse kar je izvedel Davis, je bilo za Morrisa tako povoljno, da je spoznal, da je sum zelo dvomljiv in da bo težko tu kaj opraviti.

Iz domačih gajev

Al. Merhar:

Kadar jaz umrl bom

*Kadar jaz umrl bom,
v hribe me nesite;
v hribih me med bukvami
v zemljo zakopljite!*

*Tja na križ ne rišite
keliha, ne štote;
da sem jaz duhovnik bil,
razodevaj tole!*

*Blizu groba fihega
mi gorica rasti;
še najvišji Svečenik
jo imel je v časti.*

*Blizu groba mirnega
rasti mi pšenica,
izvolila jo je v dar
Mojstrova desnica.*

*Za pogrebom mojim vam
plakati ni treba;
plakala bo noč in dan
rosa izpod neba.*

*Nočem, da bi v moj se grob
žalne pesmi pele,
bukve bodo šumni spev
nad menoj šumele.*

*Šumne bukve, te vedo,
kak sem šumo ljubil;
našel sem med bukvami,
kar sem v knjigah zgubil.*

*Blagor hribcem, ki žive
po zelenih hribih!
Zdrava naj jim teče kri
vedno v zdravih gibih!*

Alojzij Merhar, s pesniškim imenom *Silvin Sardenko*, se je rodil l. 1875. na Ježici pri Ljubljani. Svoje pesmi je objavljaj zlasti v »Domu in svetu«. Mnogo jih je pesnik zbral tudi v zaključene pesniške zbirke.

A. Merhar živi kot kanonik v Rogaški Slatini. Tamkaj je tudi napisal v tišini knjigo »Rogaška Slatina«, ki je v založbi zdravilišča izšla l. 1931. Iz te knjige je vzeta naša pesem.

Razstava bolgarske grafike

Ljubljana, 17. februarja.

Otvoritev razstave bolgarske grafike v Jakopičevem paviljonu je spet pokazala, da Slovenci smatramo Bolgare za svoje najbližje brate, saj so otvoritev posebili posebno taki krogi, ki jih navadno ne vidimo pri podobnih prilikah, napravili so pravo manifestacijo za združitev vseh Jugoslovancev. V tem smislu sta tudi govorila predsednik JJB lige Rasto Pustoslemšek in akad. slikar Ivan Vavpotič, ki je v dolgoletnem predavanju opozarjal na 30 letnico jugoslovanske umetnostne razstave v Sofiji, ki so se je udeležili tudi Slovenci, obenem je pa orisal bolgarsko umetnost in njeno zgodovino. Razstava nam kaže grafična dela »Novih hudožnikov«, ki so podobna delom naših mladih umetnikov, vendar so pa prav izrazito bolgarska po svoji vsebini. Naj se oživotvori želja vseh naših kulturnih krogov, zlasti pa umetnikov, da čimprej spet dobimo splošno jugoslovansko umetnostno razstavo, ki jo že pripravljajo zagrebški umetniki.

Nesrečni

Buster Keaton

Kakor je našim čitateljem že znano, je priljubljeni ameriški igravec Buster Keaton (zadnjikrat je nastopil v zvočnem filmu »Gledališki profesor«) zblaznel in so ga morali oddati v blaznico Sawtello (Kalifornija). Zdaj je tam v napadu melanholije poskušil samomor. Obesil se je za vrvice pri oknu. Ko ga je stražnik našel, je bil že nezavesten, vendar so ga z injekcijami zopet obudili k življenju. Zdravniki domnevali, da ga je obisk njegove bivše žene, sestre igralka Norme Talmadge, nagnal k temu koraku. Pozneje je Buster Keaton zopet dobil napad besnosti in so ga morali vtakniti v prisilni jopič.

Razne novice

Na učiteljskem zborovanju v Bratislavi (Češkoslovaška) je neki učitelj poročal o temle primeru: Neka njegova učenka, 13-letno dekle, je zelo neredno prihajala v šolo, za kar je dobila večkrat ukor, a ni nič hasnilo. Slednič je dal zadevo preiskatj po županstvu in tedaj se je izkazalo, da je ta učenka že omožena. Je namreč ciganka.

Iz Johannesburga (Južna Afrika) poročajo, da je v tamošnjem okolišču razsajala strahovita nevihta s točo, debelo ko kokosovi orehi, ki je ubila deset črncev. Utrgal se je tudi oblak in v poplavi je utonilo sedem črncev in več volov.

Astrološka napoved

za 18. februar.

Dan je nekoliko kritičen za promet, zlasti za motorna vozila. Zar to tudi potovanja z avtomobilom danes niso priporočljiva. V ljubavnem življenju pretijo občutne motnje in potresljaj. Ženske so danes preobčutljive, zato naj bodo moški v ravnanju z njimi previdni in obzirni. Pri nesrečno zaljubljenih je danes razpoloženje za samomor. Današnje ozvezdje pa tudi umetnikom ni naklonjeno, in bodo slabo uspevali pri svojem delu.

Dnevna kronika

— Poročila sta se g. Alojzij Pestotnik, policijski stražnik, ter gđc. Perdan Alojzija, hčerka ljubljanskega posestnika ter čevljarjskega mojstra z Vidovdanske ceste. Obilo srečel!

— Trafikanti so zborovali. V salonu pri Levu se je vršilo zborovanje trafikantov iz vse Slovenije. Pritoževali so se proti monopolskemu pravilniku, vendar pa še čakajo, da izide v slovenskem jeziku, nakar šele bodo napravili potrebno urgenco na merodajnih mestih. Izvolili so tudi nov odbor.

— Železničarji tudi zborujejo. Predvsem so ugotovili: na eni strani smo pridobili, na drugi izgubili! Porazen vtis je napravila ugotovitev starega železničarja ponesrečenega invalida: Raje naj bi tedaj poginil na progi, kot pa da so me rešili! Da se možu ne godi sijajno, je več kot gotovo!

— Za njim še profesorski kandidati! Vse njih odborove seje so se vršile pod milim nebom, šele za občni zbor so si dobili prostor v meščanski sobi v Beethonovi ulici. Isti križi, iste težave kot pri trafikantih ter železničarjih! Rezultat: nove resolucije!

— Umrta je ga. Marija Kočevar iz Roža na Koroškem, pogreb bo v Ljubljani iz Vidovdanske ceste. Pokojna je iz znane narodne rodbine. Naše sožalje!

— Dolžniki tudi razgrinjajo svoje težave. Zbrali so se, da si določijo bodočo smernice. G. dr. Sagadin jim je razlagal bodoče smernice novega društva, predvsem ustavitve vseh ekscesov ter dražbi! Za 1. marec sklicujejo velik manifestacijski shod vseh dolžnikov iz Slovenije!

— Četniška krstna slava se je vršila v soboto v gostilni pri Mraku na Rimski cesti. Proslavo je otvoril predsednik g. Jankovič ter orisal zgodovino krvavih bojev Karadjordjeve vstaje ter prvih početkov četništva. Po govoru g. Kapusa so člani ostali še delj časa v domačem razgovoru.

— Umrta je v Cerkljah pri Kranju ga. Evgenija Vavken, poštarica, vdova po znanem skladatelju Vavknu ter mati profesorja Vavkna. Pokojna je bila daleč po Gorenjskem znana narodna delavka. R. I. P.

— Tiho in neopaženo kakor je bilo njegovo življenje, je odšel od nas in bil v soboto pokopan na pokopališču pri Sv. Križu s lastnik tvrde Pakiž, vojni invalid in urar Peter Gornik. Le nekaj sorodnikov in ožjih prijateljev ga je spremljalo na zadnji poti. Bodi mu po vsem trpljenju prijeten sen in miren pokoj v ljubljani domači zemlji!

— V Moravčah bo semenj na dan sv. Matije 25. februarja.

— Našim pisateljem in pisateljicam. Ženski odsek »Društva za kulturno zedinjenje Slovanov« v Sofiji priredi 3. marca t. l. vse slovenski večer s knjižno tombolo

Novi banski svet Otvoritev in poročilo bana

Ljubljana, 17. februarja
Dolga državna zastava na banski upravi naznanja, da je v razkošni slavnostni dvorani pričel zasedati novi banski svet, ki bo predvsem razpravljal o proračunu in ga sprejel.

Po uvodnih formalnostih in čitanju dekretov o imeovanju novih članov, je delovodja Senekovič čital imena, da smo spoznali nove člane. Pod temi dragocenimi lestenci, kakršnih nima nobena naša cerkev, jih je pa večina že razpravljala vsaj o zadevah nekdanje ljubljanske oblasti, le prav malo pa o potrebah vse banovine. Skoraj samo znani moške so tu in gotovo imajo najboljšo voljo, da bi s svojim resnim sodelovanjem koristili banovini. Menda tudi nikdo ne taji, da je pristaš JRZ,

pristaš nekdanje SLS, ki so med njimi tudi 3 zastopniki v Jugosl. strokovni zvezi organiziranega delavstva, radikalov je pa 7. Zanimivejše je, kako je novi banski svet razdeljen,

po stanovih

Prilicakovali bi ogromno večino kmetov, vendar jim pa drže ravnovesje že sami advokatje, ne da bi jim priračunali še druge duševne delavce. Zastopnikov kmetijskega stanu je 12, advokatov je pa z enim notarjem 11. Na sredi med tema dvema stanovoma je duhovščina s 6 zastopniki. Pri političnem delu na deželi opravljajo skoraj iste funkcije, kakor advokatje v mestih, obenem pa lahko duhovščino prištejemo tudi kmetom, saj so na deželi župniki navadno najboljši kmetijski strokovnjaki in vzorni gospodarji, šolan kmet. strokovnjak je pa samo inž. Vrhnjak. Med vplivne politike in

računati zlasti gostilničarje, ki sta pa v banskem svetu samo dva. Industrijo bo kar v splošnem zastopal gen. tajnik Zveze industrijcev inž. Milan Šuklje, trgovino po mestih pa celjski Strmecki in ljubljanski Avsenek, podeželske trgovce pa edino lesni trgovec Štrukelj s Police, ki se bo že kako zmenil z zastopnikom zadrug Bačičem, ki je vodja posojilnice v Gornji Lendavi. Zdravnik je samo dr. Brezic, učitelja in profesorja ni

lo ter prosi tudi naš pisatelje in pisateljice, naj podarijo svoja dela z autogramom. — Knjižna darila za Sofijo sprejema do 20. t. m. proti potrdilu trgovina s parpirjem Darinka Vdovič, Gračiče, Ljubljana.

— Učiteljski čeniki z vadnico se v okrilju pomladka Jadranske strazhe predstavijo občinstvu na akademiji 20. t. m. v Delavski zbornici.

— Izpiti za elektroinstalaterje. Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, Beethonova ulica 10., naznanja, da se bodo izpiti za elektroinstalaterje vršili v mesecu marcu t. l. Prijave je vrožiti oziroma poslati zbornici do 20. februarja.

nobenega, ne vemo pa, če smemo za zastopnika obrtniških interesov imenovati upokojenega rudniškega kovača Kugovnika iz Prevalj, saj imajo gostilničarji že svoj odsek v ZTOI, drugih obrtnikov pa v banskem svetu ni, čeprav n. pr. celo veleposesniške zastopa Serbinek z Vrtič. Tudi nekdanji predsednik mariborske oblastne skupščine dr. Leskovar je tu in tudi nekdanji predsednik ljubljanske oblastne skupščine, namreč sedel ban dr. Natlaččen. Z njima smo pa še tudi pri veljakih in županah, saj je bil dr. Leskovar tudi mariborski župan, sedaj je pa v banskem svetu 8 županov in podžupanov, med njimi tudi župana in podžupana iz Ljubljane in Celja.

Ljubljanski mestni podpredsednik dr. Ravnikar je pa tudi najstarejši član banskega sveta in je zato njega doletela čast, da je predlagal pozdravno udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju Petru II. in namestniku Nj. Vis. knezu Pavlu. Obe brzojavki je banski svet sprejel z vzkliki »Živio«, prav tako pa tudi pozdravne brzojavke predsedniku vlade dr. Stojadinoviću, notranjemu ministru dr. Korošču in ministru za kmetijstvo dr. Letiču.

Prav obširno je bilo

poročilo

bana dr. Natlačena

ki je posebno poudarjal, da proračun zlasti upošteva davčno zmoglost prebivalstva in zato zahteva skrajno varčevanje ter zato predoča tudi minimalni gospodarski program. Proračun s svojimi dohodki in izdatki po 126 milijonov je za 5 milijonov višji od prejšnjega, ki gredo na račun osebnih izdatkov za kmetijski in tehniški oddelek, a tudi za prosveto.

Banovino posebno teži vzdrževanje bolnic in hiraicnic, da je dolg narastel že na 5 milijonov. Osiromašenje prebivalstva je že tako veliko, da 60% stroškov za zdravljenje mora plačati banovina.

Najbolj razveseljivo je bilo banovo poročilo

o elektrifikaciji

kar nam obeta, da že letos dobi elektriko Došenjska od Gro-

— Pred vsako spremembo vremena Vas pečejo noge in bolijo kurja očesa. Nerazpoloženi ste tako rekoč za nobeno delo. Vsak korak je za Vas prava muka. To vse le zato, ker svojim nogam ne posvetite dovolj pažnje, ker jih redno ne negujete. Obiščite našo pedikuro. V posebej za to pripravljene kopelji Vam osvežimo noge in omehčamo trdo kožo. Odstranimo brez bolečin kurja očesa in debelo kožo. Postrizemo Vam zarasle nohte. Pedikiranje 6 Din. Proti utrujenosti in za boljšo cirkulacijo krvi Vam priporočamo strokovnjaško masiranje nog. Masažnog 4 Din. Posetite nas, prepričajte se sami. **BATA**

Ljubljana, Selenburgova 7.

supjega do Novega mesta in Brezic ter dažnovod od Trebnjega do Sevnice, kor je Pokojninski zavod že dovolil 7 milijonov posojila, a tudi Bela krajina morda pride na vrsto. Prav tako zasveti električna luč v Savinjski dolini do Mozirja, posojilo bo pa treba najeti tudi za elektrifikacijo Mislinjske in Mežiške doline.

Za najbolj dobičkonosno panogo kmetijstva je g. ban imenoval sadjarstvo, ki bo zato spet deležno podpore, prav obširno je pa poročal tudi o proračunu drugih oddelkov, da bodo tako poučeni člani banskega sveta lahko s pridom sledili podrobnim poročilom posameznih načelnikov in referentov ter razpravljali o vseh potrebah banovine.

Beseda dneva

Pazite, da ne boste izkazovali pravičnosti svoje pred ljudmi, da bi vas oni videli, sicer nimate plačila pri Očetu svojem, ki je v nebesih. Kadar torej daješ miloščino, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shodnicah in po ulicah, da jih hvalijo ljudje. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje.

(Evangelij sv. Matevža, pogl. 6, 1 — 3.)

Razgovori s čitatelji

Politično mrtvičilo

Politiku, ki je izven aktivnosti: Pri dobri politiki je najprej potrebno: ravna črta in jasen cilj. Bismarck je dejal, da nobena politika ni tako slaba kakor kolebajoča. S previdnim laviranjem se že dá nekaj časa izhajati, trajnih koristi doseči pa je nemogoče, zakaj sčasoma povzroča to samo zmešnjave, nezaupanje in odpor.

Jasno črto smo pogrešali v politiki na tej ali oni strani že v preteklosti, pogrešamo jo pa tudi v sedanosti. Nobena stran ni doslej dovolj jasno in odločno pokazala v svojih akcijah, kaj hoče, in to napravi splošen vtis, da trdnega, pozitivnega cilja sploh

Dokler kaka politična akcija še zbuja zanimanje, ima še vedno nekaj šans zase: danes pa opazamo v ljudstvu splošen »desintereselement« na politiki, — ljudstvo je v tem pogledu doscela otopelo. Akcije politike so na ljudski borzi padle pod ničlo. In to je gotovo nezdrav pojav. Politično pasivno ljudstvo — ali si morete kot politik predstavljati kaj bolj obupnega?

— Japonska ponuja Rusiji nenapadalni pakt, tako pravijo najnovejša poročila iz Tokia. Zagonilni pakt je baje sedanji japonski zunanji minister Hirota, ki pa še ni dosegel odobritve japonskih vojaških krogov, ki se za tak sporazum s Sovjeti ne navdušujejo preveč. V kratkem bo najbrž obiskal japonsko prestolico ruski komisar za zunanje zadeve Litvinov.

Teta Meta

Otroški kotiček

Mladi dnevi

Nalahno in natihoma pomlad se mlada draml in kmalu vsa ovenčana zaraja zopet z nami.

Kot rose bo na trati cvetk rdečih, modrih, belih, odprle soncu bodo vse dišeči cvetni kelih.

In žužkov sto, metuljkov sto bo rajalo po trati, v radosti rožnih mladih dni pa z njimi smo bogati.

Spet nas bo sonce božalo, nam ptički bodo peli, kot žužki bomo — cvet na cvet — iz dneva v dan živeli.

Ljuba teta Meta!

Pošiljam Ti rešitev, ki sem jo označila z risbo, in upam, da je pravilna. Da pa ne boš mislila, da mi gre le za nagrado, Ti opišem svoj rojstni kraj.

Savinjska dolina leži ob reki Savinji, ki izvira iz Savinjskih Alpah na gori Okrešlju. Lani sem bila tam na šolskem izletu. Bisto šumlja v začetku po ozki strugi. Ko priteče mimo Orle vasi, je pa že precej široka in nosi tudi splave. Kake četrte ure od nje leži moja rojstna vas St. Rupert, ki se začemlja tik ob glavni cesti. Za našo hišo stoji podružnična cerkev sv. Ruperta. Savinjska dolina ni trpela letos mnogo zaradi snega. Le po bližnjih hribih je večkrat zapadel sneg. Kmalu bomo začeli okopavati hmelj, ki nam daje največ opravka in je glavni dohodek savinjskega kmeta.

Zelo sem radovedna, kje je stic Janez? Od tedaj, ko je šel v bolnišnico, nisem več slišala o njem. Če se ni ozdravil, mu to od srca želim.

Najlepše in najpristnejše pozdrave Ti pošilja iz dna srca vdana Cizej Milka, St. Rupert p. Gomilsko.

Draga Milka!

Lepo si opisala svoj rojstni kraj. Veseli me, ko vidim, da znaš tako bistro gledati in opazovati.

Stric Janez se je umaknil v zahtje. Pravi, da ne vzdrži več mladaja v uredništvu. Tvoje želje sem mu seveda sporočila in se Ti prijazno zahvaljuje zanjo. Še kdaj se oglasi svoti

teti Meti.

Naloge „Otroškega kotička“ so pravilno rešili

Iz Kočevja: Janežič Anka, uč. 6 a r. osn. šole; Ernest Omerza, Dolga vas 40.

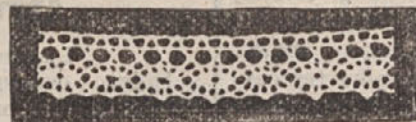
Iz Kranja: Zdravko Hafner, Gorenja Sava 32; Ferdo Zupaneč; Marij Bajt, Mencingerjev trg 15; Vrabc Rudolf, Struževo 23.

Iz Trbovelj: Edi Marjan, Loke 395; Poglajen Ivan, Retje 73; Vilko Skrinjar; Ivan Drogenik, Bevsko; Alojz Zagorc, Dom upok. 100; Joško Tomišek, Bevsko, trafika.

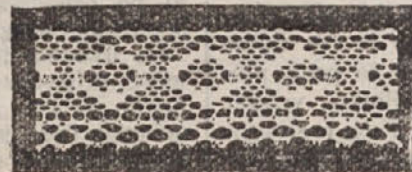
Iz Cerkej pri Kranju: Robas Jožef ml. in Robas Julka.

Kučan Rozika, Križevci (Prekmurje) — Milan Kvas in Avgust Germič, Oplotnica — Jože Kač in Tifika Vodošek, Sv. Lovrenc na Dravskem polju — Silvo Mlakar, Zelezniški — Blaž Cemažar, Ojstri vrh pri Žezu — Franc Puklavc in Boris Fabjan, Slatina Radenci — Ciril Zerjav in Miroslav Lakovnik, Prevalje — Mercina Boža, Stani trg pri Rakeku — Zlatica Volaj, Zagorje ob Savi — Jožica Demšar, Selce nad Skofjo Loko — Milan Boc, Sv. Peter v Savinjski dolini — Danica Štine, Novo mesto — Mimica Golob, Sv. Jurij ob j. žel. — Pepca Tevž, Zg. Kraše — Mitja Črnjač, Devica Marija v Polju — Ankerst Slavko, Stražišče 109 — Erika Ulaga, Store pri Celju — Cizej Milka, t. Rupert pri Gomolsko — Zdravko Jerala, Sevnica — Sadi Majcen, Mokronog — Slavko Banovšek, Vransko — Anica Vreš, Ribnica — Katica Rednak, Velenje Sever Ivo, St. Jurij pri Grasupljem — Orlič Slavko, Metlika — Nada Irt, Črnomelj — Cita Fras, Ptuj — Franca Kresnik, Ljubelje

Veliki uspeh „Belega tedna“

5-31 Čipke iz sukanca ali enak vložek, lep vzorec šir. 1½ cm, meter Din 0.50

5-32 Čipke iz sukanca, dobra vrsta, bela, šir. 3 cm, meter samo Din 1.—

Odjemalci, kateri želijo, naj zahtevajo

brezplačen slovenski katalog

kateri se razpošilja počenši s 16. II.

Kartner & Ohler
Zagreb

Največja trgovska in rajpošiljalna hiša v državi.

Nadležni mili gostje

Pestra policijska in bolniška kronika

Ljubljana 17. II. 1936.

Kakor se radi navdušujemo za jug in južno sonce, tako nas mine poezija ob južnih gostih, ki prihajajo v Ljubljano preskuševati slovensko zaupljivost in lahkovernost.

Specialisti

so to, za krajo po trgovinah. Naši trgovci, ki bi radi »za vsako« ceno prodali kar največ svojega blaga, že izgubljajo ob njih trgovsko navdušenje. Dan za dne prihajajo na policijo s strani naših trgovcev ovadbe o tatvinah. Slika je vedno ista: Prišlo je v trgovino nekaj hrvaško govorečih ljudi, ki so izbirali blago. Blaga seveda niso nič kupili, pač pa je vedno pri pospravljanju potlej kaj manjkalo.

Taka obvestila dobiva policija navadno prepozno in so dotlej »mili gostje« že daleč za gorami. No, v soboto je bilo končno nekaj več sreče. Po ljubljanskih trgovinah sta krožila nekaj Toplak Franjo, tesar iz Kustošije pri Zagrebu, in zvesta mu zaveznica Marija Šobat, delavka iz Zagreba. Neki trgovec ju je prijavil, nakar ju je policija izsledila v neki veži v Wolfovi ulici. Po natančnejšem pregledu so našli pri dvojici precej plena, namreč kovčeg, v njem pa 6 kosov manufakturnega blaga. Zaveznika sta že stara znanca naše policije in bosta po končani preiskavi izročena ljubljanskemu sodišču. Ako nimata preveč drugih pomagačev, utegnejo ljubljanski trgovci za nekaj časa imeti mir.

200 — jih jemlje slovo

V zadnjih dneh je bilo pri nas precej živahno. Sicer ni bilo godbe in ne poslovičnih koračnic, kljub temu pa je res, da je 200 ljudi, ki jim pravi policija »sumljive osebe«, jemalo od Ljubljane slovo, »sam Bog ve kako«. Nekaj je baže čisto novih tipov, ki ogrožajo javno varnost. Kdo ve, nemara bi bili vsi ti tipi čisto dostojni državljani, če bi imeli primerno vzgojo o pravem

času in dovolj kruha, kadar so lačni. Tako pa življenje marsikomu že v zibelki vtisne pečat »sumljivega« tipa in smo s tem kar zadovoljni. Še pravimo, da nas je premalo na svetu, ki bi delali drug drugemu nadlego...

S skritim blagom v poravnavo

Trgovec z mešanim blagom S. K. mlajši je predlagal poravnavo z upniki. Proj je skrjal za nad 150.000 dinarjev blaga. Na ta način bi bil seveda oškodovan upnike in je bil zato izročen sodišču radi lažnega bankrotstva. Blago mu je bilo zaplenjeno, o trgovčevi podjetnosti pa bo spregovorilo sodišče odločilno besedo.

Radi raznih trgovskih »zaslug« je bil prijet tudi trgovski potnik iz Zagreba Aleksander S.

Z britvijo si je prerezal vrat

V nedeljo si je poseznik iz trgovca 55 letni Jože Kališnik v Tuhinju z britvijo prerezal vrat v samomorilnem na menu. Ob pol 3. popoldne so ga pripeljali v bolnišnico v Ljubljano, kjer pa je že po preteku ene ure izdihnil.

M A L I O G L A S I

Perje, kem. očiščeno, polnjene pernice in blazine, dobite najceneje pri »Posteljina« Zagreb — Ilica 76/32. Zahtevajte brezplačne cenike in vzorce.

Gostilničarji pozor! Avtomatične biljarde, popolnoma nove in nerazložene prodam ali dajem v najem pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na oglasni odd. pod »Biljarde«.

Gospodarska podjetja kot: trgovine, industrije, hotele, restavracije, kavarne, bufete, trafike, prodajalne, mlekarne in vsa druga obrtna podjetja prodajamo in posredujemo nakup hitro, vestno in uspešno. Informacije pošiljamo proti predplačilu Din 5.— v poštinih znamkah t. Poslovnica Pavle-ković — Zagreb — Ilica 144.